

Ontslag

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 5 juni 2009, per fax bij de commissie ingekomen op dezelfde datum en per post op 6 juni 2009, is appellant in beroep gekomen van een ontslagbesluit van verweerster dat hem bij brief van 24 april 2009 is toegezonden. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties overgelegd. Op 22 oktober 2009 is het beroep ter zitting van de commissie te Eindhoven behandeld. Appellant was aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens verweerster was aanwezig de heer, directeur van hetcollege, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster.

2. De feiten

Appellant is per 1 augustus 2007 benoemd als leraar aan het onder het bestuur van verweerster staandecollege. De benoeming vond plaats voor bepaalde tijd, tot 1 augustus 2008, met een werktijdfactor van 1.000. Het betrof een eerste dienstverband met uitzicht op een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd.

Na deze benoeming volgde een verlengd tijdelijk dienstverband voor de periode 1 augustus 2008 tot 1 augustus 2009.

Bij brief van 24 april 2009 heeft verweerster medegedeeld dat zij had besloten het lopende dienstverband niet te verlengen. De door verweerster in deze ontslagbrief genoemde ontslaggrond: "ongeschikt voor de uitgeoefende functie anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken" wordt in de brief als volgt toegelicht:

De reden hiervoor is gelegen in het feit dat u er niet in geslaagd bent om in de klassen die u hebt lesgegeven, een effectieve werksfeer te creëren. In begeleidings- en functioneringsgesprekken is u door de directie duidelijk gemaakt welke de verbeterpunten waren. Niettemin zijn wij, op grond van het afgelegde begeleidings- en beoordelingstraject, van oordeel dat u er helaas niet in geslaagd bent om uw functioneren op een acceptabel peil te brengen. Wij zijn ervan overtuigd dat het niet heeft gelegen aan uw inzet en spreken de hoop uit dat u – met het bij ons geleerde – elders zult slagen."

Appellant betwist de grond waarop aan hem ontslag is gegeven. Hij wijst erop dat ruim veertien jaar ervaring in het onderwijs heeft. Geregeld heeft appellant beoordelingsgesprekken gehad. Nimmer is daaruit gebleken dat hij ongeschikt zou zijn voor het ambt van leraar. De beoordelingen waren immer voldoende of goed. Enkele verbeterpunten die uit die gesprekken naar voren kwamen, heeft appellant verwezenlijkt. Nimmer heeft verweerster appellant op de hoogte gebracht van het voornemen tot ontslag of hem medegedeeld dat er aanleiding bestond tot het geven van ontslag. Het ontslagbesluit kwam dan ook als een grote schok.

In ieder geval is appellant niet de gelegenheid geboden om zijn functioneren op het door verweerster gewenste peil te brengen.

Appellant kan zich niet verenigen met het feit dat het ontslagbesluit geldt voor alle scholen vallende onder het bestuur van verweerster, zoals in de ontslagbrief wordt vermeld. Hij ziet namelijk een toekomst voor zich als leraar. Hij is doende zijn bevoegdheid te halen aan de lerarenopleiding. Zelfs na het voor appellant traumatische schietincident op het Terracollege heeft hij besloten zijn carrière als leraar voort te zetten.

3. De motivering

De commissie oordeelt als volgt.

Ingevolge het bepaalde in artikel 9.a.1, lid 2, aanhef en sub a van de CAO VO dient een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd als het onderhavige te geschieden door opzegging.

Voor een opzegging tegen het einde van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd als de onderhavige gelden niet de gronden voor opzegging als genoemd in artikel 9.a.5 van de CAO VO, waaronder onbekwaamheid of ongeschiktheid van de werknemer voor de door hem uitgeoefende functie anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken. Een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd eindigt in beginsel op de einddatum, indien, zoals in dit geval, tijdig is opgezegd. Dit is slechts anders indien de opzegging als kennelijk onredelijk zou moeten worden aangemerkt.

Zijdens verweerster is aangevoerd dat het in het schooljaar 2008/2009 helaas bergafwaarts ging met het functioneren van appellant. Verweerster is tot deze conclusie gekomen en kon ook tot deze conclusies komen aan de hand van lesobservaties en de gespreksverslagen van functionerings- en beoordelingsgesprekken. Ter zitting van de commissie is komen vast te staan dat appellant vanaf december 2008 – geheel buiten zijn schuld – te maken kreeg met privé problematiek, die een belemmerende uitwerking had op zijn functioneren. Dit mondde uit in een arbeidsongeschiktheid per 2 maart 2009 die, behoudens een korte periode, nog steeds voortduurt.

Het voorgaande brengt mee dat verweerster redelijke gronden had om ervoor te zorgen dat er geen arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd met appellant zou ontstaan. Daarom kan de opzegging van de arbeidsovereenkomst niet als kennelijk onredelijk worden aangemerkt. Dat houdt overigens niet in – de commissie hecht eraan dit ten overvloede te overwegen – dat de commissie van oordeel is dat appellant onbekwaam of ongeschikt zou zijn om de functie van leraar uit te oefenen. De vermelding van deze ontslaggrond door verweerster in de opzeggingsbrief was ook geheel onnodig. Gelet op zijn veeljarige ervaring in het onderwijs, waaronder ook het eerste jaar van het dienstverband met verweerster, en gelet op het feit dat er voor een minder functioneren in het laatste jaar van het dienstverband buiten de schuld van appellant liggende oorzaken zijn aan te wijzen, komt het de commissie bepaald onaannemelijk voor dat appellant ongeschikt en onbekwaam zou zijn. Aan de uitslag van de toetsing van de opzegging doet het voorgaande echter niet af.

Tenslotte overweegt de commissie ten behoeve van appellant nog dat het onderhavige ontslag uiteraard alleen een einde maakt aan de werkzaamheden van appellant aan hetcollege en in zoverre dus niet werkzaamheden door appellant aan andere onder het bevoegd gezag van verweerster staande scholen betreft, maar anderzijds kan verweerster niet worden verplicht om in te gaan op eventuele sollicitaties van appellant bij andere scholen van verweerster.

4. De beslissing

De Commissie voornoemd:

Verklaart het beroep ongegrond..

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 22 oktober 2009 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, W. Stoop en F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.